

Gregor Papuček újabb versei

Báseň

Ach, každá báseň dušu má,
a každá volala
o ratu, keď mi zo srdca
vyrástla boľavá.

Básnik trpí len dočasne,
bo on sa pomínie,
keď vdýchne dušu do básne.
Báseň ho prežije.

A vers

*Minden versemnek lelke van
és vésztjóslón kiált,
mikor a kínok hajnalán
a szívemből kihajt.*

*A költő lelke mostohább,
őt elnyeli a köd,
mihelyt a versnek lelket ad.
A vers – túléli őt.*

Ívery – Szilánkok

Slovenskí rodičia mi život dali,
a on ma zlákal sudbou vojenskou
vo vlasti, ktorá Maďarskom sa volá.
V srdci som básnik. Mám tam Slovensko.

*Szlovák szülők adták az életem,
s az élet adta a katonasorsom.
Magyar hazában írítem a korszóm,
Szlovenszko és a vers – a végzetem.*

Či je to dobre, a či škoda,
že život je len krátka epizóda?

*Rosszat jelent-e, vagy tán biztatót,
hogy életünk csak múló epizód?*

Nešetril som si sily, um a dych,
za spoločnú vec zodral som si šľapy...
Dostal som toľko zaúch od svojich,
Že od cudzích ma nič už neprekvapí.

*Közös ügyünkért erőt nem kímélve
caplattam, rúgtam, döngtettem kaput...
Sajátjaimtól annyi pofont kaptam,
meglepni már ellenségem se tud.*

Herkopáter, krucinál!
Kam som sa to dostal?!
Bol som Synčok, a ľaľa,
Színcsókom som ostal!

*Hinnye, azt a teringettét!
Mi a ménkűt tettem?!
Synčok volt a becses nevem,
s lám-lám, Színcsók lettem!*

Vážení spoluobčania!

Ja, národnostný občan,
čítal som v dennej tlači,
že mám sa vskutku dobre.
To hej, to sa mi páči.

Bože môj, keď mi už
tú nálad utak vtisli,
keby som nemal aspoň
zovňajšok taký kyslý!

Skromne by som vám radiť chcel,
aby si nikto nemyslel,
že moja tvár je klamná:

Vážení spoluobčania,
v otázke môjho cítenia
sa obracajte – na mňa!

Tisztelt polgártársak!

*Én, nemzetiség-szülte állampolgár,
azt olvasom a napi újságokban,
hogy sorsom sehol nem rendeznék jobban,
hogy jól vagyok. S ez öröömre szolgál.*

*Istenem, ha már egyszer ilyen szépen
rám tukmálták a „saját” hangulatom,
legalább mosolyognék megnyugtatón,
s ne lenne ilyen savanyú a képem!*

*Egy apró, szerény jó tanácsom lenne,
mely sok tévedést szépen helyretenne,
s igazzá lennének a mondatok:*

*Engedjétek meg, tisztelt polgártársak,
hogy sajtónk helyett önvallomást tartsak.
Kérdezzétek meg tőlem, hogy vagyok!*

Bolo to tu už všelijako s nami!
Boli aj dobré, aj zlé časy boli.
Ale sme sa už aspoň naučili,
že najhlbšie človeka duša bolí.

*Voltunk mi már itt annyiféleképpen!
Volt öröm is, és volt ezernyi baj.
S hasznunk is volt, mert megtanultuk szépen,
hogy legjobban az ember lelke fáj.*

Kto pre seba jamu kope,
aj do nej spadne.

*Bele fog esni, nem vitás,
ki önmagának vermet ás.*